

Π
Ρ
Υ
Τ
Α
Ξ
Η
Σ
Κ
Α
Ι
Μ
Π
Α
Τ
Σ
Ο
Ι

Δ
Ο
Υ
Λ
Ε
Υ
Ο
Υ
Ξ
Ε
Μ
Α
Ζ
Ι

Το πανεπιστήμιο της ΑΣΟΕΕ είναι γνωστό ότι δέχεται πολύ συχνές, σχεδόν καθημερινές, επισκέψεις από την αστυνομία με την πρόφαση της πάταξης του παρεμπορίου. Η εικόνα που έχουμε συνηθίσει εδώ και 3 χρόνια και δεν προβλέπεται να αλλάξει στο άμεσο μέλλον είναι από τη μια διμοιρίες ματ να περικυκλώνουν τη σχολή και συχνά να επιχειρούν κατά των μεταναστών-μικροπωλητών, από την άλλη αλληλέγγυος κόσμος μαζί με τους μετανάστες να αποκρούει τις επιθέσεις ενώ περαστικοί, φοιτητές και υπόλοιπα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας σφυρίζουν αδιάφορα.

Πάνω σε αυτό το σκηνικό παίζεται ένα τεράστιο παιχνίδι πολιτικών συμφερόντων. Παιχνίδι που έχει στηθεί καιρό τώρα και η εξέλιξή του μετασχηματίζεται σύμφωνα με την εκάστοτε συγκυρία (τώρα προεκλογική περίοδος), μα σκοπό έχει πάντα την ικανοποίηση των από πάνω, από υπουργούς και δημάρχους μέχρι πρυτάνεις και εμπορικούς συλλόγους. Παράλληλα αν παρατηρήσουμε την τακτική που ακολουθούν οι μπάτσοι καταλαβαίνουμε ότι δεν έχουν σκοπό να εξαφανίσουν το παρεμπόριο, αλλά να θέσουν τους δικούς τους όρους και να διαχειριστούν τα κέρδη του, όπως άλλωστε κάνουν με όλες τις παράνομες δραστηριότητες (ναρκωτικά, πορνεία, λαθρεμπόριο). Η ύπαρξή τους γύρω από τη σχολή ακόμα και όταν δεν επιχειρούν τις θεαματικές επιθέσεις τους, σε συνδυασμό με την προβολή από τα ΜΜΕ του ζητήματος της ΑΣΟΕΕ αποτελεί ένα αποδοτικό επικοινωνιακό παιχνίδι. Σαν αποτέλεσμα έχει τη δημιουργία της εικόνας ότι στη σχολή υπάρχει κάποιο πρόβλημα που πρέπει υποτίθεται να λυθεί, το οποίο είναι τόσο μεγάλο ώστε να δικαιολογεί μια τόσο έντονη αστυνομική παρουσία καθημερινά γύρω από τη σχολή.

Εμείς αυτό που θέλουμε να αναδείξουμε είναι ο ρόλος του Γάτσου και τα όσα προσπαθεί να αποκομίσει από το σχέδιο πάταξης του παρεμπορίου. Ο κύριος ρόλος του πανεπιστημίου εδώ και κάποια χρόνια δεν είναι οι διαλέξεις, τα πτυχία και το ακαδημαϊκό κύρος, αλλά οι δοσοληψίες με διάφορα μαγαζάκια που καιρό τώρα τρώνε ψωμί από την ΑΣΟΕΕ. Οι επιχειρήσεις με τις οποίες συνεργάζονται η διεύθυνση της σχολής και οι καθηγητές, τα φράγκα που βγαίνουν από τα μεταπτυχιακά και τα ερευνητικά προγράμματα δεν μπορούν να επηρεαστούν από κανένα παρεμπόριο και κανένα επεισόδιο στην Πατησίων. Η πολιτική, λοιπόν, που ακολουθεί ο πρύτανης όταν

βγαίνει και κλαίγεται σε κανάλια και σταθμούς για την διατάραξη της ακαδημαϊκής ισορροπίας, επιδιώκει να εξασφαλίσει όσον το δυνατόν ευνοϊκότερες χρηματοδοτήσεις όχι απαραίτητα για την καλύτερη λειτουργία του πανεπιστημίου, αλλά κυρίως για να παραμείνουν γεμάτες οι τσέπες των εμπλεκόμενων σε αυτό το πάρε δώσε.

Δεν είναι τυχαίο λοιπόν που όταν ο πρύτανης έκλεισε το μαγαζάκι του σαν διαμαρτυρία για τα “βίαια επεισόδια”, μέσα από τις ανακοινώσεις του ίδιου και της συγκλήτου θίγεται επίμονα το θέμα της ασφάλειας και ζητείται από τον κρατικό μηχανισμό να ενισχύσει με τα κονδύλιά του τη δημιουργία απαραίτητων επιτροπών προσωπικού (σεκιουριτάδες) στο πανεπιστήμιο. Το θέμα της ασφάλειας είχε παίξει καιρό τώρα με τις αρχές του πανεπιστημίου να μην μπορούν να εξασφαλίσουν το απαραίτητο χρηματικό ποσό από το κράτος για τη διενέργεια διαγωνισμού. Συγκεκριμένα, ο πρύτανης ήθελε 180.000 ευρώ για να ξεκινήσει η διαδικασία του διαγωνισμού και οι εταιρείες των ιδιωτικών μπάτσων να αρχίσουν τις προσφορές τους. Με λίγα λόγια, στη συνθήκη που το κράτος δείχνει να ενδιαφέρεται όλο και λιγότερο για το θεσμό που λέγεται πανεπιστήμιο με τη μορφή που είχε παλιότερα καθώς δεν του εξυπηρετεί πλέον τα συμφέροντα του παρελθόντος, όλοι κοιτάνε να τσιμπήσουν λεφτά από όπου μπορέσουν.

Όμως αν νομίζει η πρυτανεία ότι με το να πουλάει στους φοιτητές της ακαδημαϊκό έργο ξεμπερδεύει με τις αντιδράσεις στα σχέδιά της, να είναι σίγουρη ότι σε μερικούς οι βρωμοδουλειές της πανεπιστημιακής κλίκας δεν περνάν απαραίτητες...

ΒΓΑΖΟΥΠΕ ΛΕΦΤΑ

ΑΠ'ΤΟ ΙΔΙΟ ΜΑΓΑΖΙ